

Para İnsanı Bey Yapar mı

– Gülalkan · 26 Kasım 2017

Öyle yaşanmış sıra dışı olaylar vardır ki dinleyenleri derin düşüncelere götürür.

Uzun zaman öncesinde tanıştığım Ümmühan hanımın anlattıkları bende geçici bir şaşkınlık yaşattı:

""Garibin İbrahim'i bilirsin, iş-güç yok, ne yicen, ne işcen, hırsızlıktan girdi mapusa. (cezaevine) O mapus damındayken garısı da yolu şaşırды, ortalarda gala galdı Mustafa...O zamanlar yedi-sekiz yaşlarındaydı garibim. Bazı deyzesi bazı da halası kol kanat oldularsa da okumadı. Çıraklığa verdiler iş tutmadı yani diyeceğim o ki anladığı bi işi yok. Kendine sorarsan ne iş olsa yaparım der...

Uzun zamandır siz buralarda yoktunuz, neler oldu, neler...

Mustafa asgerliğini yaptı geldi. Bi kıza sevdalandı dillere düştü. Bu yüzden kızın ağaları (abileri) dövdüler Mustafa'yı. Üç gün cihandan beyhud yatmış hastanede. Anası da kayıp, biçare "bana buralarda ekmek yok" dedi Alamanya'ya gitti.

Epeyce kaldı orada, çalışmış fabrikalarda. Yakışıklı, boyu posu güzel olunca, kocası ölmüş zengin bir kadın aşık olmuş Mustafa'ya...

Kimi kimsesi olmayınca "peki" demiş kadına. Hasılı Alaman bi kadınla evlenmiş bizim Mustafa...

Burada didesinden kalan eski evin yerine üç katlı çok güzel apartman gibi bi ev yaptırdı.

Geçenlerde geldi Mustafa, saçları beyazlamaya başlamış, kilolanmış, göbek bağlamış. Altında ışı ışı yepyeni bi araba. Tanımak zor oldu, kibarlaşmış, efendi olmuş...

Evin içini dayayıp döşedi. Konu komşu evlerine yemeğe davet etmeye başladılar, "Mustafa bey oğlum" diyorlardı.

Onun yalnız geldiğini öğrenen sevdalısı kızın ağaları, kocası trafik kazasında öldüğünden dul kalmış bacılarını teklif etmişler, "eniştemiz olsun Mustafa" demişler Mustafa "her şey zamanındaydı, şimdi geçti Bor'un pazarı" demiş...

Sonra gitti Alamanya'ya hemen de döndü geldi. Yanında hanımı ve çocuklarla beraber...Hanımı çok güzel, sarışın, çat-pat bizim dilimizi biliyor. Hiç bi şey konuşmasak da gülererek selamlaşıyoruz.

Operlör bağirtmiş bütün kasaba davetlidir diye. Yemek veriyormuş, mevlid okutuyormuş ninesi, didesi, yaşayıp yaşamadıklarını bilmediği anasına, babası için...

Bizim Mustafa yemek boyunca davetlilerin "Allah kabul etsin Mustafa bey, geçmişlerinizin ruhlarına varsın" diyenlerle ilgilendi. Kasaba o gün sanki bayram günü gibiydi.

Biz de "paranın kudreti" dedik.""

Ümmühan hanım böyle noktalandı Mustafa'nın hikayesini...

Dinledikten sonra "paranın gücü Ümmühan hanım" dedim. Para apartman da yaptırır, bütün kasabaya yemek ziyafetleri de veririr, daha önemlisi, Mustafa'yı "Mustafa bey" yapar...

Çevremize bir bakarsak varsıl olanların etraflarında çok sayıda tanıdıkları dostları! vardır. Düşünüyorum da, hayatın kötü bir oyunuyla varsılıklarını kaybettiklerinde aynı tanıdıkları ve aynı dostları! olacak mıdır?

Arkadaşlık ve dostluk bağları para ile bağlantılı olmamalıdır,

Ya neyle bağlantılı olmalıdır?
Gönülden gönüle görünmeyen köprülerle,
Selam ve sevgilerimle...
Yurdagül Alkan.